

divendres, 29 d'octubre de 2021

“Mai he notat diferències entre generacions d'estudiants”

Entrevistem Roberto Fernández

Roberto Fernández és catedràtic d' Història Moderna de la Universitat de Lleida.

Descarregar imatge

-Com van ser els teus inicis a la Facultat de Lletres?

Ho explicaré relatant una anècdota molt curiosa: Jo no havia estat mai a Lleida i hi vaig arribar el novembre de 1980, en un dia de boira després d'un llarg trajecte en autocar. En baixar vaig demanar a un taxista que em portes cap a la Universitat. En un primer moment el taxista va fer cara de sorpresa i em va preguntar de quina universitat estava parlant. Quan finalment vaig arribar al Roser, l'edifici estava força deteriorat. En veure'l vaig pensar que amb una mica de sort només m'hi farien estar un any i després podria tornar a Barcelona al Departament d'Història Moderna. Aquesta anècdota, rigorosament certa, explica com era aleshores la nonada Universitat de Lleida quant a infraestructura i coneixement de la societat... No era pràcticament res.

Al cap d'uns dies d'estar al Roser es va celebrar un claustre de professors. Jo tenia la meua experiència com a estudiant de la Universitat de Barcelona i pensava que seríem molts, però érem vuit o nou persones.

Per tant, **la meua entrada a la Facultat de Lletres va ser l'entrada d'una persona molt jove que havia treballat i estudiat des dels tretze als vint-i-cinc anys, que havia fet mentrestant la tesina de llicenciatura i que tenia tota la il·lusió del món de quedar-se a la vida universitària. Havent nascut a l'Hospitalet de Llobregat mai pensava que em podia passar això.** Vaig venir a un lloc on tot estava per fer. **Ho vaig viure com una extraordinària oportunitat per fer allò que des de petit sempre havia volgut: ensenyar, conèixer i donar als altres el que jo sabia.**

-Com era l'ambient de l'època?

Podríem dir que hi havia dos ambients: l'ambient de la Facultat i l'ambient de la Sala Europa, una sala de festes d'aquell temps.

A la Facultat hi havia molta gent jove amb una gran il·lusió respecte a l'ensenyament, a la investigació i a la vida universitària. I s'hi ajuntaven dues tradicions: una que venia de Barcelona i una altra de Lleida. Aquestes dues tradicions es van avenir molt bé tant generacionalment com en l'aspiració de crear estudis universitaris a Lleida.

Era un ambient de molta camaraderia. Després, quan va haver-hi els repartiments de plaça entre les àrees de coneixement, tot es va tornar més competitiu, però sempre sense trencar les relacions humanes. Crec que va ser un ambient molt constructiu.

Ens va unir molt la proposta de fer l'Estudi General de Lleida, és a dir, que les facultats i delegacions que depenien de la Universitat de Barcelona es comencessin a unir per a fer un ens que pogués ser ja l'embrió d'una possible Universitat de Lleida. **La proposta de l'Estudi General la vam fer Manel Lladonosa, Víctor Siurana i jo mateix.**

Els professors érem molt joves i per tant connectàvem molt amb els estudiants, ja que la diferència d'edat era petita. Aquesta bona relació amb els estudiants va fer que s'organitzessin trobades on fèiem partits de futbol, dinars... que moltes vegades acabaven amb una celebració a la Sala Europa, que era la sala de festes més famosa de Lleida en aquells anys.

-Recordes algun esdeveniment significatiu d'aquests primers anys?

Des del punt de vista institucional, la Constitució de l'Estudi General de Lleida va ser un fet clau en tot el procés. També crec que va tenir molt ressò l'homenatge que vam fer a l'historiador Pierre Vidal l'any 1985 a Lleida. Va ser un esdeveniment que va situar molt a l'Estudi General entre la societat lleidatana, ja que es va celebrar durant cinc dies al Teatre Principal de Lleida.

Haver format part des dels inicis de la Universitat i haver ajudat a crear la institució fa que pugui parlar de la Facultat com de la "casa", en majúscules. Encara que pugui sonar cursi, **la Facultat és la meva segona casa i sempre l'he tractat com a tal en tot.** Aquest concepte de casa va més enllà del concepte institucional que normalment tenim de la Universitat i té una implicació moral i vital més gran que venir a donar classes i prou.

-Com recordes la teva etapa com a degà de la Facultat?

Érem molt pocs i per tant va ser inevitable assumir càrrecs de gestió. Va ser una etapa complicada ja que vam haver de salvar les set titulacions que s'impartien a la Facultat aleshores i refer tres vegades els plans d'estudis.

-Com ha canviat l'educació universitària durant la teva trajectòria docent?

Si parlem dels estudiants, no han canviat: són com sempre, molt variats, amb qualitats diverses. S'interessen quan tu els fas estimar el que els estàs ensenyant. **La immensa majoria dels estudiants són gent que els agrada sentir que el que els estàs explicant és útil, que el professor es preocupa per ells, que els ajuda quan ho necessiten... Mai he notat diferències entre generacions d'estudiants.** L'estudiantat ara té unes habilitats que generacions anteriors no tenien. Que ara potser els manca una mica de cultura de fons? No n'estic segur, com he dit, jo els veig igual.

El que sí que trobo que ha canviat és la relació professor-alumne, mitjançant la classe, ja que les noves reglamentacions li han restat espontaneïtat. Quan feia classes, el primer dia lliurava un document amb el temari de l'assignatura i la bibliografia que utilitzava. A més, els explicava com aniria el curs i pactàvem els mètodes d'avaluació. Si al cap d'uns mesos veïem que els rendiments eren bons, perfecte i, si no, proposava una altra metodologia. En canvi ara s'ha perdut aquesta capacitat de relació pactista, espontània i creativa entre la classe i el professor.

-Quins reptes haurà d'afrontar la Facultat de Lletres en els pròxims anys?

Si de mi depengués d'una forma absoluta, la refundria amb un títol que seria "Facultat de Ciències de la Societat" perquè ja no hi ha facultats de Lletres a Espanya i és una terminologia antiga. La refundria amb un sentit més travat, de gent que es dedica a ciències que estudien a la societat. **No li diria mai Humanitats**

perquè cap de nosaltres som d'Humanitats, tots som científics socials: el filòleg, l'historiador, l'antropòleg... Seria molt útil per a la Facultat que tots plegats tinguéssim una gran generositat col·lectiva i que iniciéssim un projecte al voltant d'aquesta idea de ser una Facultat de Ciències de la Societat.